

Da fonden på nuværende tidspunkt ikke kan dække en konkurs blandt de største i branchen, og da loven også skal kunne klare en uforudsigelig udvikling, er den gældende lovs § 7, stk. 1, 2. pkt., 1. led opretholdt i *stk. 3*.

Bestemmelsen i *stk. 4* giver erhvervsministeren adgang til fra arrangører eller formidlere, at indhente de oplysninger, der skønnes nødvendige til brug for at træffe afgørelse efter *stk. 2* og *3*.

Ifølge *stk. 6* kan erhvervsministeren delegere de beføjelser, der efter loven påhviler ministeren, til en styrelse under ministeriet.

Til § 24

Denne bestemmelse fastsætter, at afgørelser, der træffes af fonden vedrørende registrering og garantistillelse kan indbringes for Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn, jf. lov nr. 858 af 23. december 1987.

Til § 25

Bestemmelsen i § 25 svarer til den gældende lovs § 16.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der nedlægges fogedforbud, såfremt retsplejelovens bestemmelser er opfyldt.

Til § 26

Loven træder i kraft den 1. juli 1997.

Bestemmelsen i *stk. 2* indebærer, at registrerede arrangører og formidlere har en periode på 3 måneder til at stille den forhøjede garanti, som bestemmelserne i § 8, stk. 5 og 6 indeholder krav om.

Overgangsreglen i *stk. 5* omfatter de i bemærkningerne til § 8, stk. 7, nævnte almennyttige foreninger.

Til § 27

Efter lov nr. 858 af 23. december 1987 om Industriministeriets Erhvervsankenævn kan ankenævnet behandle klager over »administrative afgørelser« i det omfang, det fastsættes ved lov eller i henhold til lov.

Da rejsegarantifonden ikke er en myndighed, er det af ordensmæssige hensyn fundet rigtigst udtrykkeligt i ankenævnets lov at indsætte en bestemmelse om ankenævnets kompetence i relation til rejsegarantifonden.